

p. Przewodniczącemu

*Ref. Tedu. Orp
p. z. Janina
do sekcji 10.10.16
protektorat*

URZĄD GMINY
W LUBASZU
WPI 15110
dnia 17 października 2016 r.
17. 10. 2016
RADA GMINY W LUBASZU 28h
Zat. Podpis

Skarga na Wójta Gminy Lubasz Pana Marcina Filody w związku artykułem w Biuletynie Informacyjny Gminy Lubasz nr 07/2016 str. 3.

Działając w oparciu o przepis art. 227 kpa składam niniejszym skargę na Wójta Gminy Lubasz Pana Marcina Filodę w związku artykułem w Biuletynie Informacyjny Gminy Lubasz nr 07/2016 str. 3.

Pismem z dnia 19.09.2016 roku, na podstawie art. 38 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 1, art. 10 ust. 1, art. 12 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. prawo prasowe (Dz.U. nr 5, poz. 24 ze zm.) oraz na podstawie art. 23 i 24 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. kodeks cywilny (Dz.U. z 2014 r., poz. 121ze zm.) domagałem się zaprzestania naruszania prawem chronionych moich dóbr osobistych poprzez nadanie publikowanemu artykułowi niejednoznacznego charakteru oraz formułowanie treści w sposób naruszający moje dobre imię.

W artykule zatytułowanym „NIE DZIELIMY, A ŁĄCZYMY, NIE RUJNUJEMY A BUDUJEMY” („Biuletyn Informacyjny Gminy Lubasz”, nr 07/2016 str. 3), podano nieprawdziwe informacje, które pomawiają, zniesławiają i oczerniają moją osobę zarzucając dodatkowo, że moim celem jest zemsta, nienawiść, intrygi i złośliwości. Stwierdzenie w tym artykule, że cytuję: "Inicjatorami tych działań w mojej opinii są osoby, których prywatne, często nieczyste interesy nie są realizowane.", daje czytelnikom do zrozumienia, że między innymi prowadzi nieczyste interesy, przez co stawia mnie to w bardzo złym świetle, tym bardziej, że jestem wieloletnim pracownikiem w [] i nie mogę sobie pozwolić na złą opinię, na którą sobie zdecydowanie nie zasłużyłem.

W artykule tym Wójt gminy Lubasz, jako jego autor bezpodstawnie mnie krytykuje używając mocnych słów pod moim adresem, które nie znajdują potwierdzenia w rzeczywistości.

Zgodnie z definicją art. 212 § 1 Kodeksu karnego zniesławienie polega na pomawianiu o takie postępowanie lub właściwości, które mogą poniżyć w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności. Warto podkreślić, że aby pociągnąć sprawcę do odpowiedzialności, pomówienie nie musi odnieść zamierzonego skutku w postaci utraty zaufania do pokrzywdzonego lub jego poniżenie. Wystarczającym jest, że czyjaś wypowiedź może potencjalnie spowodować taką sytuację. Zniesławienie jak wiele przestępstw ma swój typ kwalifikowany (typ czynu zabronionego, którego znamiona wskazują na zwiększoną szkodliwość społeczną). W tym przypadku osoba pomawiająca dokonuje czynu określonego w § 1 za pomocą środków masowego komunikowania. Pojęcie to jest tożsame ze środkami masowego przekazu, do których zaliczamy m.in. telewizję, prasę, radio. Co więcej, art. 212 § 3 k.k. przewiduje, że wobec sprawcy przestępstwa pomówienia, sąd może orzec majątkowy środek karny w postaci nawiązki na rzecz pokrzywdzonego, Polskiego Czerwonego Krzyża lub na inny wskazany przez

pokrzywdzonego cel społeczny. Innym środkiem karnym, który może mieć zastosowanie jest m.in. podanie wyroku do publicznej wiadomości (art. 215 k.k.)

Dobra osobiste, zgodnie z art. 23 kodeksu cywilnego, pozostają pod ochroną prawa cywilnego. Z kolei art. 24 k.c. stanowi, iż ten czyje dobro osobiste zostało zagrożone lub naruszone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, nadto na podstawie art. 448 k.c. może także domagać się zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W nauce prawa podkreśla się, iż dobro osobiste, w tym godność (określane też mianem dobrego imienia, czci) jest szczególnie chronionym, bowiem obok życia należy do dóbr pierwotnych, od których wszystkie pozostałe dobra mają charakter pochodny. Art. 30 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej stanowi, iż przyrodzona i niezbywalna godność człowieka stanowi źródło wolności i praw obywatela. Jest ona nienaruszalna, a jej poszanowanie i ochrona jest obowiązkiem władz publicznych (sądów).

Naruszenie dóbr osobistych w tym przypadku, mające wręcz charakter pomówienia, nie może i nie będzie tolerowane, ponieważ niesłusznie, bezpodstawnie i niesprawiedliwie odbiera mi zaufanie potrzebne do wykonywania pracy zawodowej i do funkcjonowania w społeczności Gminy Lubasz, której jestem mieszkańcem.

Zgodnie z art. 38 ust. 1 prawa prasowego odpowiedzialność cywilną za naruszenie prawa spowodowane opublikowaniem materiału prasowego ponoszą autor, redaktor lub inna osoba, która spowodowała opublikowanie tego materiału; nie wyłącza to odpowiedzialności wydawcy. W zakresie odpowiedzialności majątkowej odpowiedzialność tych osób jest solidarna.

Wobec powyższego wezwałem do przeprosin, korekty i sprostowania tych nieprawdziwych zarzutów pod moim adresem i to w najbliższym Biuletynie Informacyjnym, pod rygorem podjęcia dalszych kroków prawnych celem obrony praw, w tym moich dóbr osobistych.

Jednocześnie chcę podkreślić, iż pełnienie funkcji publicznej Wójta wymaga od osoby piastującej to stanowisko, by wykazywał on się szczególną troską o to aby informacje, które on rozpowszechnia były prawdziwe, wiarygodne i rzetelne, co w tej sprawie niestety nie miało miejsca. W artykule tym przekroczone zostały granice dobrego tonu, dobrego smaku i dalekie to jest od profesjonalnego artykułu prasowego, którego autorem jest Wójt w Biuletynie, którego wydawcą jest Urząd Gminy w Lubasz.

W związku z powyższym składam przedmiotową skargę twierdząc, że Wójt w sposób nienależyty wykonuje swoje zadania, przekroczył tym samym swoje uprawnienia i kompetencje zatem wnoszę o wyciągnięcie konsekwencji oczekując jednocześnie, że również na posiedzeniu Rady Wójt wyjaśni sprawę i publicznie mnie przeprosi.

Jednocześnie nadmieniam, że jeżeli Wójt nie odpowie na moje przesądowe wezwanie zmuszony będę skierować sprawę na drogę postępowania sądowego.